

ΑΝΤΙ-ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

Η παρουσία μας εδώ σήμερα δεν στοχεύει στην έναρξη μιας πελατειακής σχέσης. Δεν είμαστε εμείς αυτοί που θα προσπαθήσουν να σε προσεγγίσουν για ψηφοθηρικούς λόγους παρέχοντας σου αρχικά συμβουλές για το χώρο της σχολής, κοινωνικοποίηση, παρέες, πάρτυ, σημειώσεις και τελικά κονέ με τα αυριανά σου αφεντικά. Αντιθέτως το φυλλάδιο που κρατάς, δεν είναι τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από μία συλλογική προσπάθεια αγωνιστών της Αριστερής Πρωτοβουλίας Τύρβη - ΕΑΑΚ, να μεταφέρουμε μια διαφορετική οπτική για ζητήματα που αφορούν τη ζωή και την καθημερινότητά μας στη σχολή και τα οποία σύντομα θα ανακαλύψεις. Να σκιαγραφήσουμε την πραγματικότητα μέσα και έξω από την σχολή υπό το πρίσμα των καθημερινών μας αναγκών. Μπορείς πλέον να κατατοπιστείς αυτόνομα αλλά και να ανοίξεις τους ορίζοντες σου ανεξάρτητα από την επιρροή γονιών, καθηγητών και ΜΜΕ. Ξέρουμε ότι η διαδρομή για την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο μέχρι τώρα περιλάμβανε κόπο και θυσίες από σένα και την οικογένεια σου, ειδικά σήμερα εν μέσω οικονομικής κρίσης όπου το βάρος των φροντιστηρίων γίνεται όλο και πιο πειστικό και οικονομικά δυσβάσταχτο.

Έτσι τροφοδοτούνται οι αυξανόμενες προσδοκίες και απαιτήσεις για τη συνέχεια της διαδρομής. Είτε πέρασες στην σχολή για να σπουδάσεις στο αντικείμενο που σε ενδιαφέρει, είτε για να αναζητήσεις μια καλύτερη επαγγελματική προοπτική σε ένα εργασιακό περιβάλλον που γίνεται όλο και πιο αβέβαιο, το σίγουρο είναι ότι έφτασες ως εδώ με κάποιες προσδοκίες. Πολλοί είναι αυτοί που θα σπεύσουν να σε συγχαρούν, να σε καλωσορίσουν και να σου παρουσιάσουν εικόνες από την "λαμπρή σταδιοδρομία που ανοίγεται μπροστά σου". Αργά ή γρήγορα θα συνειδητοποιήσεις πως η πανεπιστημιακή εκπαίδευση δεν ικανοποιεί τις δικές σου-μας ανάγκες (ούτε στοχεύει σε αυτό). Όμως όσο νωρίτερα το συνειδητοποιήσεις, τόσο καλύτερα θα μπορέσεις να αντιδράσεις, να κάνεις κάτι γι' αυτό.

ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΟΣΑ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ!

Το χρεοκοπημένο πια πρότυπο της μαζικής "κοινωνικής κινητικότητας" μέχρι πρόσφατα συγκάλυπτε και νομιμοποιούσε την αδικία και την ανισότητα που παράγει το σημερινό καπιταλιστικό σύστημα. Πλέον, τόσο έξω όσο και μέσα στις σχολές οικοδομείται συστηματικά και δυναμώνει ένα ιδεολογικό πλαίσιο ακραία ανταγωνιστικό, που υπερασπίζεται το δίκαιο του ισχυρού και υπαγορεύει πως "ο πρώτος τα παίρνει όλα", προσπαθώντας νομιμοποιήσει την εξαθλίωση της πλειοψηφίας.

Σε αυτή τη κατεύθυνση που υλοποιεί η κυβέρνηση μέσω του Υπουργείου Παιδείας και του νομοθετικού πλαισίου, συμβάλουν ο Κοσμήτορας και οι μεγαλοκαθηγητές που προσδοκούν σε μπιζνες μέσω των ιδιωτικών ερευνητικών προγραμμάτων και φυσικά στηρίζουν οι φοιτητικές παρατάξεις της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ. Ταυτόχρονα, έχουν το θράσος να κατηγορούν όσους αντιστεκόμαστε ότι πάμε "κόντρα σε κάθε αλλαγή" και εναντιωνόμαστε στη "πρόοδο". Είναι όμως πραγματικά προοδευτική η κατεύθυνση των αλλαγών;

Η βάση τους είναι η "συνθήκη της Μπολόνια" της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση. Στις αλλαγές που έχουν ήδη περάσει περιλαμβάνονται η τεράστια μείωση της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων, συγχωνεύσεις σχολών και εξειδίκευση των υπαρχουσών, με συνέπεια ελλείψεις καθηγητών και προσωπικού, μείωση εισακτέων, προβλήματα σε θεμελιώδεις καθημερινές παροχές (θέρμανση, συγγράμματα) και στις αναγκαίες παροχές φοιτητικής μέριμνας (σίτιση, εστίες). **Αυτή τη στιγμή προχωράνε διαδικασίες νέων συγχωνεύσεων, περαιτέρω ιδιωτικοποίησης πανεπιστημιακών λειτουργιών και η προώθηση της πλήρους εξατομίκευσης των φοιτητών μέσω των αλλαγών των προγραμμάτων σπουδών για τον κατακερματισμό και τη διάσπαση των πτυχίων. Στη σχολή μας ο κοσμήτορας επιχειρεί τον τελευταίο χρόνο να ανοίξει το δρόμο για αυτές τις αλλαγές μέσα από μία πρωτοφανή επίθεση στα κεκτημένα και τις διαδικασίες του φοιτητικού συλλόγου.**

Με τις συνεχείς αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση βλέπουμε ξεκάθαρα ποιο είναι το νεοφιλελεύθερο όραμα. Με την εισαγωγή των πιστωτικών μονάδων, τις αλλεπάλληλες αναδιαμορφώσεις των προγραμμάτων σπουδών, την διάσπαση του ενιαίου πτυχίου και την απόσπαση των επαγγελματικών δικαιωμάτων από αυτο επιχειρούν να περιορίσουν το στοιχείο της συνολικής εποπτείας του γνωστικού αντικείμενου, θέλουν να διαμορφώσουν ένα ασφυκτικό πλαίσιο σπουδών όπου δεν χωράνε άλλες ανάγκες πέρα από τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και του κεφαλαίου. Ταυτόχρονα, θέλουν να πετύχουν την συμπίεση των δικαιωμάτων και των εργασιακών συνθηκών όλων μας προς τα κάτω και την διαμόρφωση πιο φθηνών, πιο ελαστικών και πιο πειθήνιων μελλοντικών εργαζομένων. Με τις αλλαγές που συντελούνται στα εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα (βαθμίδες μηχανικών, αντι-ασφαλιστικό νομοσχέδιο, υπο-κατώτατος μισθός κ.α.), βλέπουμε τους φραγμούς στην άσκηση επαγγέλματος να αυξάνουν καθώς εκείνοι οι λίγοι οι οποίοι θα μπορούν να πληρώνουν σεμινάρια, να κάνουν μεταπτυχιακά στο εξωτερικό και να συντηρούνται για ένα διάστημα ως ελεύθεροι επαγγελματίες θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα εργαστούν στο αντικείμενο των σπουδών τους.

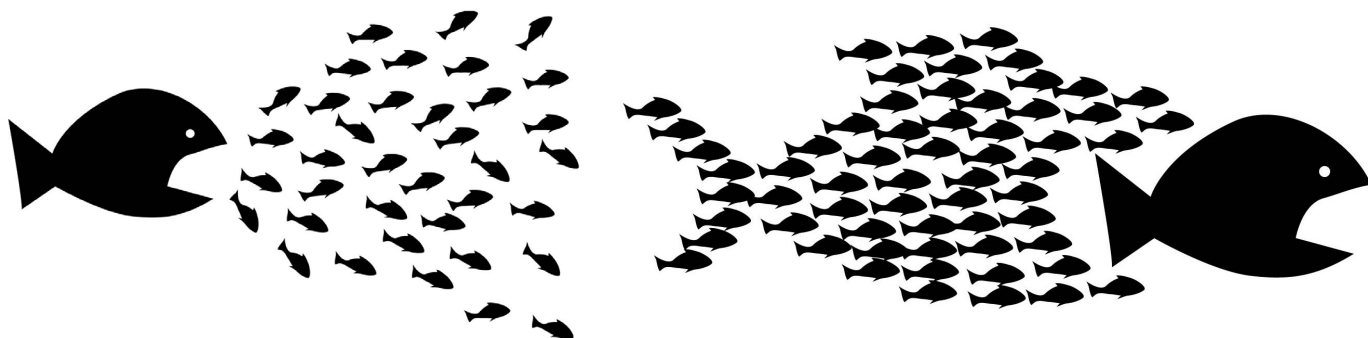
Όλο αυτό το πλαίσιο σε συνδυασμό με την όλο και πιο επιτακτική ανάγκη για αυτοσυντήρηση και άμεση επαγγελματική αποκατάσταση, δημιουργεί μια εντεινόμενη πίεση να τελειώσεις με τη μικρότερη δυνατή καθυστέρηση. Για να καταφέρεις να ικανοποιήσεις τις ανάγκες σου μπορεί να φαντάζει μονόδρομος η προσαρμογή σε ένα ανταγωνιστικό ατομικό δρόμο, όμως αυτό είναι μια αυταπάτη. Χαρακτηριστικά είναι τα παρακάτω κλισέ:

"Ο καλός μηχανικός είναι εξασφαλισμένος.. Από εδώ μέσα θα βγείτε όλοι εν δυνάμει managers."

Είναι τουλάχιστον αστείο σε μία εποχή που η ανεργία για τους νέους μηχανικούς χτυπάει κόκκινο (γύρω στο 50%) και η όποια απασχόληση συνεπάγεται τη μαύρη αδήλωτη εργασία, τους χαμηλούς μισθούς και την εργασία με ελαστικές σχέσεις (μπλοκάκι), να καλλιεργούνται τέτοιου τύπου ψευδαισθήσεις. Πόσο μάλλον όταν αυτοί που τις καλλιεργούν κερδίζουν άμεσα από αυτήν την κατάσταση είτε "πληρώνοντας" τους εργαζόμενους/ερευνητές τους με υποσχέσεις είτε λειτουργώντας φροντιστήρια ευφυούς επιχειρηματικότητας (start-ups) μέσα στις σχολές.

"Ο δρόμος της επιτυχίας είναι ατομική υπόθεση. Κοίτα εσύ να αριστεύσεις κι όλα θα πάνε καλά.."

Η ανταγωνιστικότητα που παρουσιάζουν ως αρχή και "φυσική τάση" δεν είναι παρά μια πολιτική θέση με τη δική της σκοπιμότητα και ως τέτοια την αμφισβητούμε. Ο διπλανός μας, είτε συμφοιτητής σήμερα είτε συνάδελφος αύριο, δεν είναι εχθρός μας αλλά ένας άνθρωπος με κοινές ανάγκες, την κάλυψη των οποίων θα επιβάλλουμε συλλογικά. Όσο για την πολυδιαφημισμένη "αριστεία", είναι σαφές ότι στις περισσότερες των περιπτώσεων αποτελεί μια φτηνή προκάλυψη της "αριστοκρατίας" που θέλουν να διαιωνίσουν πολλοί στην κοινωνία, και κατ'επέκταση στο πανεπιστήμιο. Με βάση αυτήν την αντίληψη ο "άριστος", δηλαδή εκείνος ο οποίος θα έχει τις περισσότερες δυνατότητες να διακριθεί, θα έχει τον πρώτο λόγο και θα δικαιούται τα περισσότερα προνόμια ακόμα κι αν πατάει επί πτωμάτων.

Το πανεπιστήμιο είναι ένας χώρος ριζικά διαφορετικός από το σχολείο (και όχι 4^η λυκείου!).

Αντίθετα με ότι είχαμε συνηθίσει, **οι φοιτητές έχουμε δικαιώματα:**

- Τα μαθήματα είναι ακαδημαϊκές διαλέξεις που μπορεί οποιοσδήποτε να παρακολουθήσει.
- Οι παρακολουθήσεις των διαλέξεων δεν είναι υποχρεωτικές, γι' αυτό και παρουσίες - απουσίες απαγορεύεται να λαμβάνονται.
- Ο καθηγητής - αυθεντία και οι αγορεύσεις του ανήκουν πια στο παρελθόν. Έχουμε το δικαίωμα να τον αμφισβητήσουμε και να ζητήσουμε οποιαδήποτε εξήγηση, δε δεχόμαστε άκριτα τίποτε.
- Κανείς δε μπορεί να σου επιβάλλει να αλλάξεις θέση ή να σε αποβάλλει από την αίθουσα.
- Κανείς δε μπορεί να σε αναγκάσει να δώσεις το όνομα ή τα στοιχεία σου, αν δε θες.
- Στα εργαστήρια όπου λαμβάνονται παρουσίες, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να σε διώξει και να πάρεις απουσία.
- Κανείς και με κανένα τρόπο δεν έχει δικαίωμα να σε προσβάλλει, ανεξαρτήτως της θέσης του στην "ιεραρχία". Τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας είναι ίσα και κανείς "πιο ίσος" από τους άλλους.
- Όταν ο φοιτητικός σύλλογος έχει συνέλευση, τα μαθήματα σταματούν και κανείς δεν παίρνει απουσίες σε καμία περίπτωση.

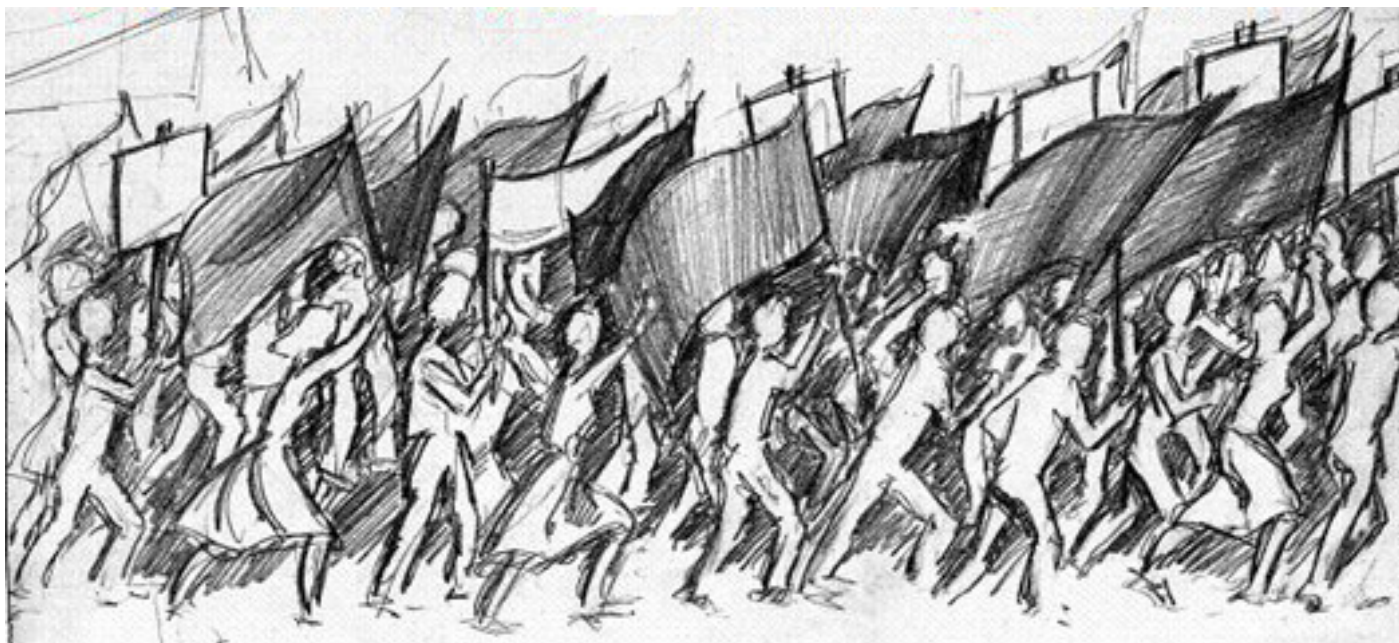
ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΟΥΜΕ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ!

Κανείς δεν είναι μόνος του: **στο πανεπιστήμιο μαθαίνουμε πώς να αποφασίζουμε και διεκδικούμε συλλογικά.** Κάθε φοιτητής της σχολής είναι αυτόματα και μέλος του **φοιτητικού συλλόγου (Φ.Σ.)**, χωρίς καμία προϋπόθεση. Μέσα από τα όργανα του Φ.Σ. συλλογικά παίρνεις αποφάσεις για την υπεράσπιση και την διεκδίκηση των δικαιωμάτων σου.

Η γενική συνέλευση (Γ.Σ.) είναι το ανώτατο αποφασιστικό όργανο του Συλλόγου. Στη Γ.Σ. συμμετέχει το σύνολο των φοιτητών της Σχολής, **ο καθένας έχει δικαίωμα να μιλήσει**, να πει την άποψη του, από τα ζητήματα της σχολής μέχρι τα μεγαλύτερα προβλήματα της κοινωνίας, να κάνει πρόταση για απόφαση της συνέλευσης και στο τέλος όλοι μαζί να ψηφίσουν για το τι αποφασίζει συνολικά ο σύλλογος. **Η συνέλευση είναι το ζωντανό κύτταρο του φοιτητικού συλλόγου, καθώς είναι μία διαδικασία οργανωμένη από τα κάτω.** Η Γ.Σ. συγκαλείται όταν αυτό ζητηθεί από έναν ελάχιστο αριθμό φοιτητών, είτε όταν έχει παρθεί σχετική απόφαση από το Διοικητικό Συμβούλιο ή όταν η ημερομηνία έχει καθοριστεί στην προηγούμενη Γ.Σ.

Το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) είναι όργανο του Συλλόγου στο οποίο συμμετέχουν οι πολιτικές δυνάμεις που συμμετέχουν στις φοιτητικές εκλογές ανάλογα με το ποσοστό που πήραν σε αυτές. **Εμείς είμαστε ενάντια στη λογική αντιπροσώπευσης από τους "πεφωτισμένους" που αναλαμβάνουν να μιλούν εκ μέρους του Συλλόγου** και μπορούν εύκολα να γίνουν "εκλεκτοί" συνομιλητές του υπουργείου, της κυβέρνησης και των καθηγητών, "πουλώντας" τους αγώνες μας. Παρόλα αυτά συμμετέχουμε σε αυτό για να διασφαλίσουμε ότι δε θα τολμά ν' αντιπαρατεθεί στη βούληση και τα συμφέροντα της πλειοψηφίας. **Υποστηρίζουμε ότι "ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ!"** γιατί εκεί διαμορφώνονται συνειδήσεις και όχι μία φορά το χρόνο από μια ψήφο στις εκλογές.

Επιλέγουμε να απαντήσουμε στα προβλήματα μας και όχι να προσποιηθούμε ότι δεν υπάρχουν. Απέναντι στην απάθεια και τον ατομικό δρόμο επιλέγουμε τη συλλογική πάλη και την αλληλεγγύη. Από όλες τις προηγούμενες μάχες που δώσαμε, από όλες τις νίκες που πετύχαμε σαν φοιτητικό κίνημα και σαν νεολαία, έχουμε εργαλεία και μέσα, τα οποία μπορούμε να εμπλουτίσουμε με τα δικά μας αιτήματα και ανάγκες.

Ας συστηθούμε!

Είμαστε η Αριστερή Πρωτοβουλία Τύρβη, σχήμα της ΕΑΑΚ. Είμαστε:

Σχήμα. Δεν είμαστε παράταξη. Παράγουμε εμείς οι ίδιοι την πολιτική και τον τρόπο δράσης μας. Όλες μας τις αποφάσεις για το τι θα κάνουμε στη σχολή τις παίρνουμε μέσα από την αμεσοδημοκρατική διαδικασία του σχήματος, χωρίς καπελώματα και επιβολή μιας κομματικής γραμμής που έρχεται απ' έξω. Δρούμε συνδικαλιστικά προσπαθώντας να κινητοποιήσουμε τους συμφοιτητές μας για συλλογική και μαζική δράση για τα προβλήματα που μας αφορούν όλους.

Ανεξάρτητο. Από το κράτος και τους μηχανισμούς του. Δεν παίρνουμε γραμμή ούτε χρηματοδοτούμαστε από κάποια κομματικά γραφεία. Δε θέλουμε να λογοδοτούμε σε κανένα, παρά μόνο στους φοιτητές της σχολής μας.

Αριστερό. Γιατί παίρνουμε θέση στα διλήμματα "ή με αυτούς που εκμεταλλεύονται ή με αυτούς που καταπιέζονται", "ή με τους πάνω ή με τους κάτω". Γιατί είμαστε με τα συμφέροντα των πολλών που εργάζονται, όχι των λίγων που πλουτίζουν στις πλάτες μας. Γιατί αρνούμαστε τον ατομικό δρόμο και παλεύουμε να δώσουμε συλλογικές απαντήσεις ακόμα και στα ατομικά προβλήματα. Γιατί παλεύουμε για μια ζωή χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους.

Αντικαπιταλιστικό. Γιατί παλεύουμε για την απελευθέρωση και βλέπουμε την ανατροπή ως την μόνη ρεαλιστική λύση. Θέλουμε μια αριστερά ριζοσπαστική, ενάντια στην ΕΕ, που θα αμφισβητεί το ίδιο το σύστημα, παλεύοντας για το κοινωνικά αναγκαίο, για όσα δηλαδή έχουμε ανάγκη και όχι για το "ρεαλιστικά" εφικτό στα πλαίσια του υπάρχοντος συστήματος. Μια αριστερά που απορρίπτει το υπάρχον κοινωνικοπολιτικό σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης της κοινωνικής πλειοψηφίας από την κυρίαρχη πολιτική, παλεύει για μια διαφορετική, απελευθερωμένη κοινωνία.

Ταυτόχρονα, πιστεύουμε ότι ο κόσμος δεν αρχίζει ούτε τελειώνει στο μικρόκοσμο της σχολής μας. Γι' αυτό επιδιώκουμε το συντονισμό και την κοινή δράση με πολλά παρόμοια σχήματα που υπάρχουν πανελλαδικά. Επειδή δεν θέλουμε μια Αριστερά που "σκέφτεται" και "δρα" για τον κόσμο, αλλά μια Αριστερά που σκέφτεται και δρα μαζί με τον κόσμο συμμετέχουμε στην Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση (ΕΑΑΚ), που είναι το μοναδικό πολυσυλλεκτικό μόρφωμα στο Πανεπιστήμιο (όλα τα άλλα είναι απλώς κομματικές παρατάξεις των αντίστοιχων κομμάτων). Η ΕΑΑΚ είναι γέννημα και παράλληλα τροφοδότης των μαζικών και δυναμικών φοιτητικών αγώνων από τη δεκαετία του 90' και συμμετέχουν σε αυτή σχήματα μέσω των οποίων δραστηριοποιούμαστε τόσο μέλη οργανώσεων όσο και "ανένταχοι" αγωνιστές. Λειτουργούμε έχοντας ως κριτήριο την κοινή δράση και όχι μία κοινή μονολιθική αφετηρία σκέψης.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΥΡΒΗ

σχήμα της **Ε.Α.Α.Κ.**

